ឃ្សិះ

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய ஸ்ரீமத் வரத குரவே நம: ஸ்ரீமத் வரவரமுநயே நம:

வடுகநம்பி - வருஷதிருநட்சத்திரம் - சித்திரை - அச்வினி

வடுகநம்பி — ஸாலக்ராமம் - அவதாரஸ்தலம்

புகைப்பட உதவி : ஸ்ரீ சாந்த குமார் கலியுர் மன்னார்

<u>தனியன்</u>

சைத்ரே த்வஸ்வினி ஸஞ்ஜாதம் ஸம்ஸாராா்ண வதாரகம் / ராமாநுஜாா்ய ஸச்சிஷ்யம் ஆந்த்ரபூா்ண மஹம் பஜே//

ராமாநுஜாா்ய ஸச்சிஷ்யம் ஸாலக்ராம நிவாஸிநம் / பஞ்சமோபாய ஸம்பந்தம் ஆந்த்ரபூா்ண மஹம்பஜே//

இவர் திருநாராணயபுரம் அருகிலுள்ள ஸாலக்ராமம் என்ற ஊரில் அவதரித்தார். இவருக்கு ஆந்த்ர பூர்ணர் என்ற மற்றொரு திருநாமமும் உண்டு. எம்பெருமானார் ஏற்படுத்திய 74 சிம்மாசனாதிகளில் இவரும் ஒருவர் ஆவார்.

இவர் அருளியுள்ள க்ரந்தங்கள் - ஸ்ரீராமாநுஜ அஷ்டோத்தரஸத நாம ஸ்தோத்ரம் (27 ஸ்லோகங்கள்), யதிராஜ வைபவம் (114 ஸ்லோகங்கள்), யதிராஜ மங்களம் (21 ஸ்லோகங்கள்)

ஆசார்யபக்திக்கு இவரும் ஒரு எடுத்துக்காட்டு (மதுரகவயாழ்வாரைப் போலே)

இவர் வாழ்க்கையில் நடந்த சில நிகழ்வுகளைக் கீழே அனுபவிப்போம்.

இவர் இராமானுஜருக்கு பாலமுது கைங்கர்யம் செய்து வந்தார். ஒரு உத்ஸவ திருநாளில் இரவு நம்பெருமாள் புறப்பாடு கண்டருளி உடையவர் மடத்து வாசலில் எழுந்தருளும் போது உடையவர் பெருமாளை ஸேவிக்கப் போனார். அப்பொழுது வடுகநம்பியை பெருமாள் சேவிக்க அழைத்தார். அதற்கு நம்பி `உம்முடைய பெருமாளை செவிக்க வந்தால் என்னுடைய பெருமாளுக்குப் பால்பொங்கிப்போமே' என்று சொன்னார். மதுரகவியாழ்வாரைப்போல தேவுமற்று அரியாது உடையவரே தெய்வம் என்று இருந்தார்.

இவர் உடையவருடைய ஸ்ரீபாததீர்தத்தைக் கொண்டு கீழ் நாட்டில் பஞ்சத்தை போக்கினார்.

உடையவர் ஸ்ரீபாததீர்த்தம் தவிர வேறு ஸ்ரீபாததீர்த்தம் கொள்வதில்லை என்னும் நியதியும் இவருக்கு உண்டு. கூரத்தாழ்வானும் முதலியாண்டானும் பெருமாளிடத்திலும் உடையவரிடத்திலும் ஈடுபாடு கொண்டவர்கள். அதனால் இவர்களை `இருகரையர்' என்று வடுகநம்பி சொல்லுவார்.

இவர் உடையவரின் திருவடிச்சுவடுகளை தினந்தோறும் திருவாராதனம் செய்வார். ஒருநாள் யாத்ரைக்கு புறப்படும் பொழுது உடையவர் திருவாராதனப்பெருமாளையும் உடையவர் திருவடிச்சுவடுகளையும் ஒன்றாகக் கொண்டு வந்தார். இதைக்கண்டு உடையவர் `வடுகா இதென் செய்தீர்' என்று கேட்க, நம்பியும் `உங்கள் தேவரில் என் தேவருக்கு என்ன குறை?' என்று சொல்லி விட்டார்.

ழூவைஷ்ணவர் அல்லாத தம்முடைய உறவினர்கள் சிலர் வந்து இவரகத்திலே தங்கிப்போனார்கள். அவர்கள் சென்றவுடன் அகத்தையெல்லாம் சுத்தி பண்ணி, அவர்கள் தொட்ட பாத்திரங்களையும் உடைத்துப்போட்டு, அவர்கள் வந்து இருந்ததற்கு பிராயச்சித்தமாக முதலியாண்டான் அகத்தில் புழைக்கடையில் கழித்துக்கிடந்த பாண்டங்களை எடுத்து வந்து தம்மகத்தில் உபயோகப்படுத்தினார் என்பது பிரசித்தம்.

எம்பெருமானார் அமுது செய்தருளிய சேஷ ப்ரசாதம் ப்ரசாதிக்கும்போது தாம் வடுகநம்பி இரண்டு திருக்கைகளிலும் ஏற்றுக்கொண்டு ப்ரசாதம் ஸ்வீகாரம் கையில் ப்ரசாதத்கை **தலையிலே** பண்ணியவடன் உள்ள கம் ஒட்டி திருக்கைகளால் துடைத்துக்கொள்வாராம். ஒருநாள் எம்பெருமானார் இதைக்கண்டு கோபிக்க பகவத்ப்ரசாதத்தைக் ക്നേധിலിலே மிகவும் மறுநாள் உடையவர் ப்ரசாதிக்க அமுது செய்தபின் திருக்கை விளக்கினாராம் வடுகநம்பி. அதை உடையவர் இது கண்டு வடுகா! என் செய்தாய்? என்ன, வடுகநம்பி நேற்று அருளச் செய்தபடி செய்தேன் என்ன உடையவர் உம்மிடம் கோந்நோம் என்று அருளினாராம்.

இவருடைய மடியில் முடியை வைத்து எம்பார் ஆசாரியன் திருவடி அடைந்தார்.

வடுகநம்பி திருநாட்டுக்கு போனார் என்று ஒருவர் அருளாளப் பெருமாள் எம்பெருமானாரிடம் வந்து கூரினார். இவர் அவரிடம் `எம்பெருமானார் ஸ்ரீபாதத்துக்குப் போனார்' என்று சொல்ல வேண்டும் என்று திருத்தியருளினார்

உடையவர் பெரிய பெருமாளை ஸேவிக்கும் பொழுது `வடுகா கண் அழகைப்பார்' என்று சொன்னார். அதற்கு இவர் `என்னமுதனை (உடையவரை)க் கண்ட கண்கள் மற்றொன்றினைக் காணவே' என்று சொன்னாராம்.

இவ்வாறாக எம்பெருமானாரைத் தவிரத் தேவுமற்றறியாதிருந்த இம்மஹாசாரியா் எம்பெருமானாரது வைபவபரமான யதிராஜவைபம் ஒன்றையே அருளிச்செய்துள்ளாா்.

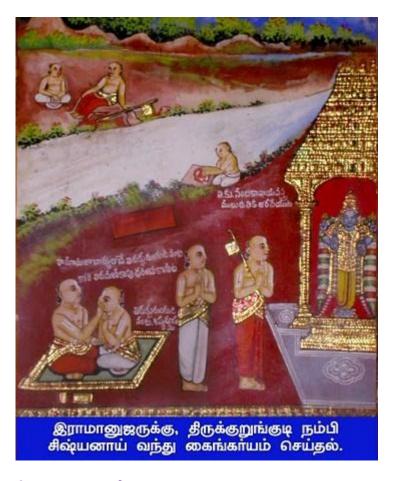
எம்பெருமானார் திவ்ய ப்ரபந்தங்களைக் கேட்டுக் கொண்டே தம்முடைய திருமுடியை எம்பார் தொடயிலும் திருவடியை வடுகநம்பி தொடயிலும் வைத்துக் கொண்டு திருநாடு அலங்கரத்தார். நம்பெருமாள் தன்னுடைய வஸந்த மண்டபத்தில் இவருடைய திருமேனியை எழுந்தருளப் பண்ண ஏற்பாடு செய்தார்.

<u>சரமோபாயநிர்ணயம்</u>

ஒருநாள் எம்பெருமானார் வடுகநம்பியை அழைத்தருளி வடுகா! ஆசார்ய அபிமான நிஷ்டன் எத்தைப்போலே இருப்பான் என்று கேட்க வேம்பின் புழுப்போலே இருப்பன் என்று அருளிச்செய்தார். அதாவது வேம்பின் புழு வேம்பன்றியுண்ணாது என்கிறபடியே ஆசார்யன் அபிமானத்திலேயே ஒதுங்கி இருப்பான் சிஷ்யன்.

திருக்குறுங்குடி நம்பி வடுகநம்பி உருவத்தில் வந்து உடையவருக்கு உதவுதல்

விஷ்டாத்வைத மதத்தைப் பறப்புவதற்காக எம்பெருமானாரும் கேரளாவில் திருவனந்தபுரம் வடுகாம்பி உள்பட பல சிஷ்யர்களும் சென்ங சேர்ந்கனர். இதனைக் கேள்வியுற்ற அனந்தபத்பனாபனுக்கு பூஜை செய்யும் நம்பூத்ரிகள் கோயிலை எம்பெருமானார் பெருமாளிடம் இந்தக் விஷ்டாத்வைதமத கொள்கைகளை பின்பந்நும் கோயிலாக மற்றக்கூடாது (பாஞ்சரத்திர ஆஹமம்) என்று வேண்டிக்கொண்டனர். பெருமாளும் இதற்கு உறுதியளித்தார். அன்று இரவு எம்பெருமானார் உறங்கிக் கொண்டு இருக்கும்போது பெருமாள் கருடனிடம் `இவரை திருக்குறுங்குடியில் ஷிராப்தி ஆற்றங்கரையில் ஒடும் (நம்பி விடிவதற்க்குள் யாரும் அறியாவகையில் கொண்டு விட்டு வாரும்' என்று கூறினார். கருடனும் இவரை அங்கு இறக்கிவிட்டு வந்து விட்டார். காலையில் கண் விழித்து `தாம் திருவனந்தபுரத்தில் **இல்லை'** பார்க்கபோகு உணர்ந்தார். என்று **ஸ்ரீவைஷ்ணநம்பி எழுந்தருளியிருக்கக்கூடிய** திருக்குறுங்குடி என்கிற திவ்யதேசம் ்வடுகநம்பி' என்பகை தெரிந்து கொண்டு என்ற உநத்தகுநலில் கூப்பிட்டார். உடனே ஸ்ரீவைஷ்ணநம்பியே வடுகநம்பியாக அங்கு வந்து எம்பெருமானார் அந்த ஆற்றில் நீராடுவதற்கு வேண்டிய உதவிகள் செய்தார். எம்பெருமானார் நீராாடியபிறக பெருமாள் அவருக்கு காஷாய வேஷ்டியைக் கொடுத்தார்.

தினந்தோறும் எம்பெருமானார் நீராடாடிய உடன் தாம் துவாதச ஊர்த்துவ புண்டரம் அணிந்த பிறகு வடுகநம்பிக்கும் அதை இட்டுவிடுவது வழக்கம். ஸ்ரீவைஷ்ணநம்பியும் வெகுநாட்களாக எம்பெருமானார் தனக்கு ஊர்த்துவ புண்டரம் அணிவிக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டியிருந்தார். அந்தத் தருனம் அன்று தான் வந்தது. எம்பெருமானார் தாம் அணிந்த கொண்ட உடன் ஸ்ரீவைஷ்ணநம்பியை (வடுக்நம்பி வடிவில் இருந்த) அழைத்தார். அவரும் எந்த தயக்கமும் இல்லாமல் ஊர்த்துவ எம்பெருமானார் திருக்கைகளால் அணிவித்துக் கொண்டார். இதன் பிறகு பண்டரம் <u>யூனேவஷ்ணநம்பி</u> (வடுகநம்பி வடிவில் இருந்த) ஈரமான காஷாயவேஷ்டியை முங்கில் கூடையில் போட்டுக் கொண்டு எம்பெருமானாருடன் திருக்குறுங்குடி கோயிலுக்குள் அங்கு எம்பெருமானார் தொஜஸ்தம்பத்தின் அருகில் கீழே கண்டன் சென்னார். சமா்பித்துக்கொண்டு இருக்கும்போது ஸ்ரீவைஷ்ணநம்பி அந்த மூங்கில் கூடையை அங்கே வைத்துவிட்டு மறைந்தார். எம்பெருமானார் வடுகநம்பியையே மறந்துவிட்டு <u>ஸ்ரீவைஷ்ணநம்பியின்</u> மூலஸ்தானத்தை அடைந்தார். அங்கு ஸ்ரீவைஷ்ணநம்பியை திருமுகத்தில் சேவிக்கபோகு இடப்பட்டிருந்த திருமண்காப்பு அவர் வடுகநம்பிக்கு இட்டதுபோலவே இருந்ததாலும் அங்கு வடுகநம்பியை காணாததாலும் வடுகநம்பி உருவத்தில் வந்தவர் ஸ்ரீவைஷ்ணநம்பியே என்று உணர்ந்து மிகவும் மகிழ்ந்தார். (மேலே சொன்ன விஷயங்கள் பத்தூர் ஸ்வாமி வெளியிட்டுள்ள ஆசார்ய வைபவமஞ்ஜரி நூலில் இருந்து எடுக்கப்பட்டது)

வடுகநம்பி திருவடிகளே சரணம்.

வாசிக தோஷ: சஷந்தவ்ய: